

**АНТИКРИЗОВА ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА МОНОПРОФІЛЬНИХ
ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: СТРАТЕГІЧНИЙ АСПЕКТ**

Постановка проблеми. Життєздатність промислових підприємств України залежить від ефективності реформування всіх сфер і видів діяльності господарського комплексу країни. Аналіз функціонування і розвитку монопрофільних промислових підприємств [1] довів низьку ефективність діяльності, відсутність стимулів підприємницької активності (часто внаслідок несприятливого податкового законодавства, монопольного положення таких структур на ринку тощо), проявив значні структурні диспропорції у сферах постачання, виробництва і споживання, виявив дефіцит фінансових ресурсів, необхідних для модернізації і оновлення існуючої і створення нової виробничої системи, здатної задовольняти зростаючі потреби держави, фізичних і юридичних осіб та успішно конкурувати на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Аналіз останніх публікацій. Фундаментальні і прикладні роботи в області антикризового управління представлені роботами таких вітчизняних і іноземних науковців, як: С.І. Анохін, С.Г. Беляєв, А.П. Градов, Г.Б. Клейнер, М.Г. Лапуста, Брю С.Л., Ейрес Р. та ін. Незважаючи на активні пошуки науковцями механізмів антикризового управління і способів удосконалення ефективності політики управління, проблема залучення інвестицій в кризових умовах господарювання для специфічних видів промислових підприємств вивчена недостатньо глибоко. В цих умовах набувають актуальності питання розробки антикризової інвестиційної політики монопрофільних підприємств, що визначає мету даного дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Антикризова інвестиційна політика монопрофільного підприємства спрямована на подолання інвестиційного спаду в умовах кризи, структурну перебудову виробництва та фінансове оздоровлення. Розробка політики повинна здійснюватись на загальнодержавному рівні (передбачати державне регулювання), на рівні існуючих і потенційних інвесторів (банків і небанківських фінансово-кредитних установ (пенсійних фондів, страхових компаній, інвестиційних фондів тощо), дрібних масових інвесторів), на рівні монопрофільного підприємства (об'єкта інвестування) (рис. 1).

Ефективність антикризової інвестиційної політики визначається результативністю і збалансованістю інвестиційних рішень і потребує забезпечення нерозривного взаємозв'язку тактичних, проміжних і стратегічних рішень. *Тактичні* інвестиційні рішення стосуються реалізації короткострокових задач в рамках впроваджуваної ??? проводимої інвестиційної політики, оперують відносно незначними сумами коштів. *Проміжні* – передбачають реалізацію рішень, результативність виконання яких буде сприяти ефективності досягнення стратегічних рішень.

Стратегічні – можуть призвести до корінних змін у існуючій фінансовій та інвестиційній політиці, що позначиться на змінах очікуваних доходів і витрат, на співвідношенні «доходність – ризик»; оперують значними обсягами фінансових ресурсів.

Рисунок 1 – Структурні складові антикризової інвестиційної політики монопрофільного промислового підприємства

Розробка антикризової інвестиційної стратегії потребує чіткого формулювання сутності проблеми, постановку цілей, визначення пріоритетів і дотримання базових правил прийняття рішень, які ґрунтуються на: визначенні проблеми інвестування і природи інвестицій, оцінюванні майбутніх **зворотних** та **незворотних** витрат і доходів, дисконтуванні майбутніх доходів.

Висновки і результати. Підняті **в** науковій роботі питання потребують подальших ґрунтовних опрацювань стосовно визначення умов проведення успішної політики, методів, механізмів і критеріїв її оцінки в умовах економічного і фінансового оздоровлення, що стане предметом майбутніх наукових досліджень.

Літературні джерела

1. Сич Є.М. Бойко О.В., Шишкіна О.В. Розвиток монопрофільних виробничих структур ринку: транспортно-економічний аспект: монографія / Є.М. Сич, О.В. Бойко, О.В. Шишкіна / За ред. проф. Є.М. Сича. – Логос, 2011 – 220 с.